

El sosteniment de la nostra Església

Romà Casanova, bisbe de Vic

Tots tenim experiència del que costa el manteniment personal i familiar. Encara més en aquests temps d'inflació i d'incertesa econòmica, degudes, en menor o major mesura, a la situació de guerra a Ucraïna. Penso en les famílies que han d'arribar a fi de mes amb les despeses ineludibles. En aquesta situació no gens fàcil, l'Església truca a les portes de la nostra consciència per dir-nos que entre tots hem de sostenir-la en les seves necessitats. Des del punt de vista personal costa més d'entendre i de viure, perquè, en ser molts, sempre podem pensar que és qüestió dels altres, i així ens podem passar la pilota els uns als altres sense que ningú afronti de cara el tema del sosteniment de la nostra Església.

No podem passar-nos la pilota els uns als altres, és una qüestió que cal afrontar

Gràcies a Déu, però, no és així. Són molts els qui senten la comunitat cristiana com a pròpia, implicant-s'hi de moltes maneres, dins les seves possibilitats. Són els qui esmercen temps en col·laboracions, a tall de voluntariat, en els camps propis de l'Església: la caritat, la formació, la catequesi, la litúrgia, la neteja; sense oblidar els qui fan aportacions periòdiques o puntuals a la parròquia o al mateix bisbat. Són molts, i per això podem fer tantes coses. Sense les aportacions de dedicació, de col·laboració, de recursos econòmics, no seria possible la presència viva de l'Església en els nostres pobles i ciutats.

Estem vivint el Sínode Diocesà; en concret, la fase de l'Assemblea Sinodal. És un moment de gràcia perquè tots els membres de la nostra Església local prenguem consciència de la missió que tenim en aquesta nostra terra. Justament, un dels aspectes que s'haurà de tractar en l'Assemblea Si-

nodal és el del sosteniment de la nostra Església. Solament des de la consciència que l'Església em pertany —encara més, que som Església— podem afrontar el repte del finançament de les seves obres pròpies: la caritat, el culte, l'evangelització, la manutenció dels qui es dediquen al treball pastoral.

Això demana la recerca de formes de finançament que impliquin tots els membres de la comunitat, així com l'administració adequada dels béns eclesials, tenint cura dels immobles necessaris de manera sostenible. Els reptes que com a Església tenim de cara a l'anunci de Crist, en el camp dels joves, de les famílies, dels ancians i persones soles, de les escoles i la catequesi, de l'evangelització en les perifèries de la pobresa, tant material com espiritual, tot això requereix persones i recursos.

